

«هو الحکیم»

عنوان:

علم، تسبیح و سجدہ ہمہ عالم بر پروردگار

دکتر باقر پورکاشانی

اللَّهُ عَلَیْكَ يَا صَاحِبَ الزَّمَانِ

『@SERATEHAGHI』

«يُسَبِّحُ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ»

عالم تسبیح خدا را می گویند.

عالم گرنش در ارتباط با ذات ربوبیت می کنند.

تسبیح، خضوع و خشوع، متوقف بر معرفت نسبت به اون ذات ربوبیت هست. یعنی خداوند معرفت خود را در بطن و کتم تمام اشیاء به ودیعه نهاده!

و وقتی که يك نفر چشمش باز بشود، با عالم ملکوت ارتباط برقرار بکند، می بیند که همین سنگ هم دارد تسبیح می گوید!
صدای جماد را می شنود، صدای نبات و گیاهان را می شنود، میابد که این نبات دارد خدا را سجده می کند، دارد تسبیح خدا را می گوید.

در سوره‌ی مبارکه‌ی الرحمن هست که: «وَالنَّجْمِ وَالشَّجَرِ يَسْجُدَانِ»

نجم حالا یا گیاه دانستن یا ستاره دانستن

و شجر درخت دانستن، این دو تا سجده می کنند در ارتباط با خدا!
پس این سجده را درك می کند و این که تسبیح آنها را درك می کند.

این در پرتوئه کشف است.